

YHDENVERTAISUUS- JA TASA-ARVOLAUTAKUNTA/Jaosto

Oppilaaksiotto, lapsen vammaisuus, esiopetuspaikka, arvonta, harjoittelukoulu, vertailukelpoisuus, syrjintäoletta

Diaarinumero: 6xx/2018

Antopäivä: xx.xx.2020

Hakija katsoi, että kaupunki oli suhtautunut hänen lapsensa esiopetukseen ottamiseen kielteisesti asettaen lapsen tämän vammaisuuden perusteella eriarvoiseen asemaan ilman hyväksyttävää syytä, kun kaupunki ei ollut antanut lapsen huoltajille mahdollisuutta osallistua harjoittelukoulun esiopetuspaikkojen arvontaan.

Koska harjoittelukoulun esiopetuspaikan hakijoita oli enemmän kuin paikkoja oli tarjolla, joutui kaupunki arpomaan paikat kaupungin varhaiskasvatus- ja perusopetuslautakunnan vuonna 2017 tekemän päätöksen mukaisesti. Hakijan lapsi ei ollut mukana arvottaessa esiopetuspaikkoja, koska harjoittelukoulu oli ilmoittanut, ettei se voi tarjota hakijan lapselle esiopetuspaikkaa.

Kaupunki oli myöntänyt hakijan lapselle esiopetuspaikan ensin toisesta esiopetusyksiköstä, mutta myöhemmin harjoittelukoulusta. Harjoittelukoulu valitti kaupungin päätöksestä aluehallintovirastoon, mutta perui myöhemmin valituksensa ja otti hakijan lapsen esiopetusoppilaaksi. Hakijan lapsi aloitti esiopetuksen harjoittelukoulussa syyslukukauden alkaessa.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoi, että oikeudellisesti merkityksellisenä seikkana asiassa oli pidettävä hakijan lapsen oikeutta perusopetuslain 17 §:ssä tarkoitettuun erityiseen tukeen. Harjoittelukoulu oli ilmoittanut kaupungille, ettei sillä ollut koulussa syksyllä 2018 alkavasta määräaika
sesta kokeilusta johtuen mahdollisuutta järjestää erityistä tukea tarvitsevan hakijan lapsen esiopetusta. Näin ollen kaupunki ei ollut tarjonnut lapsen huoltajille mahdollisuutta osallistua harjoittelukoulun esiopetuspaikkojen arvontaan. Saadusta selvityksestä ei ilmennyt, että kaupunki olisi tarjonnut tällaista mahdollisuutta muillekaan lapsille, joille oli tehty erityisen tuen päätös.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoi, että hakijan lapsen tilanne erityiseen tukeen oikeutettuna lapsena ei ollut vertailukelpoinen suhteessa arvonnassa mukana olleiden lasten tilanteeseen. Näin ollen asiassa ei ollut syntynyt yhdenvertaisuuslain 28 §:ssä tarkoitettua oletta
maa hakijan välittömästä syrjinnästä.

Lautakunta hylkäsi hakemuksen.

(Lainvoimainen)

Asian tausta

Harjoittelukoulu V on yliopisto A:n kasvatustieteiden ja hyvinvointialojen tiedekunnan yksikkö, jossa järjestetään perusopetusta, vuoden kestävää esiopetusta, lukio-opetusta sekä opettajankoulutukseen sisältyvää opetusharjoittelua.

X:llä on pidennetty oppivelvollisuus ja oikeus erityiseen tukeen. Hakija haki B:n kaupungilta X:lle esiopetuspaikkaa lukuvuodelle 2018–2019 V:sta.

Koska V:n esiopetuspaikan hakijoita oli enemmän kuin paikkoja oli tarjolla, joutui B:n kaupunki arpomaan paikat B:n kaupungin varhaiskasvatus- ja perusopetuslautakunnan vuonna 2017 tekemän päätöksen mukaisesti. X ei ollut mukana arvottaessa esiopetuspaikkoja, koska V oli ilmoittanut, ettei se voi tarjota X:lle esiopetuspaikkaa.

Kaupunki myönsi X:lle esiopetuspaikan ensin toisesta esiopetusyksiköstä, mutta myöhemmin V:sta. A/V valitti kaupungin päätöksestä aluehallintovirastoon, mutta perui myöhemmin valituksensa ja V otti X:n esiopetusoppilaaksi. X aloitti esiopetuksen V:ssa 13.8.2018.

Hakijoiden vaatimukset

Hakija pyytää yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakuntaa toteamaan, että B:n kaupunki on toiminut asiassa syrjinnän kiellon vastaisesti ja kieltämään tätä syrjimistä jatkossa.

Hakijoiden vaatimusten perusteet

X:llä on vamma ja oikeus erityiseen tukeen esiopetuksessa. Hänen esiopetuksensa järjestämisestä V:ssa lukuvuonna 2018–2019 sovittiin hakijan mukaan syksyllä pidetyssä tapaamisessa, jossa olivat mukana V:n rehtori ja B:n kaupungin kaksi työntekijää. V:n rehtori ei tuolloin maininnut koulussa alkavasta kolmivuotisesta kokeilusta, vaan hakija sai kuulla tästä vasta jälkepäin.

Hakija katsoo, että B:n kaupunki on suhtautunut X:n esiopetukseen ottamiseen kielteisesti asettaen X:n tämän vammaisuuden perusteella eriarvoiseen asemaan ilman hyväksyttävää syytä. Hakijan mukaan syy siihen, miksi B:n kaupunki ei ensin myöntänyt X:lle esiopetuspaikkaa V:sta lukuvuodelle 2018–2019, vaikka näin oli hänen käsityksensä mukaan aiemmin sovittu, oli se, että V ei ollut aktiivinen asian järjestämisessä. Kaupunki osoitti X:lle esiopetuspaikan lukuvuodelle 2018–2019 ensin H:sta, mutta toukokuussa 2018 V:sta, jossa X aloitti esiopetuksen lukuvuoden 2018–2019 alkaessa.

Vastaaajan vastaus

Vastaaaja kiistää menetelleensä asiassa syrjivästi.

Vastaaajan vastauksen perustelut

Vastaaaja toteaa, että kaupungissa järjestetään esiopetusta päiväkodeissa siinä laajuudessa kuin tarve edellyttää. Esiopetus on keskitetty tiettyihin päiväkodeihin. Lisäksi kaupunki järjestää esiopetusta harjoittelukoulu V:ssa. Esiopetuksen järjestämisessä noudatetaan perusopetuksen mukaisia aluerajoja. Lapsi ilmoitetaan esiopetukseen omalle

maantieteelliselle asuinalueelleen, ja kunta osoittaa esiopetuspaikan lapsen koulupiirin alueelta. Esiopetusta järjestettäessä otetaan huomioon, että esiopetukseen osallistuvilla lapsilla on mahdollisuus käyttää varhaiskasvatuksen palveluja esiopetuksen lisäksi. B:n kaupungin varhaiskasvatus ja harjoittelukoulu tekevät yhteistyötä oppilaiden sijoittamisessa esiopetukseen. Asiassa noudatetaan kaupungin kasvatus- ja opetuslautakunnan linjauksia. Harjoittelukoulua koskevat esiopetuspäätökset tekee varhaiskasvatuksen viranhaltija.

Harjoittelukoulu V:n koulupiiri on laaja. Syksyllä 2018 koulussa alkoi kolmivuotinen kokeilu, jossa esiopetus järjestetään yhdessä ensimmäisen vuosiluokan opetuksen kanssa. Esiopetuspaikkoja oli kyseisessä ryhmässä tuolloin kuusi, kun niitä oli aiemmin 14. Ryhmään sijoittuvat lapset osallistuvat vain esiopetukseen, eikä heillä ole päivän aikana mahdollisuutta saada koulussa muita varhaiskasvatuspalveluja. Aiemmin V:n esiopetuspaikat osoitettiin koulun välittömässä läheisyydessä asuville lapsille, lähinnä niille, jotka asuivat koulun sijainnista katsoen kaupungin pohjoislaidalla. Kokeilun vuoksi kaikki V:n koulupiirin alueella asuvat perheet pystyivät ilmoittamaan halukkuutensa saada lapselleen esiopetuspaikka kyseisestä ryhmästä. Kokeilu koskee lapsia, joilla ei ole tarvetta varhaiskasvatuspalveluihin esiopetuksen lisäksi. Ryhmään ilmoittautui enemmän oppilaita kuin paikkoja oli tarjolla, joten paikat arvottiin.

X on ollut pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä ja osallistunut aiemmin varhaiskasvatukseen kokoaikaisesti päiväkodissa, jossa hänellä oli esteetön kulku. Kyseisessä päiväkodissa ei kuitenkaan järjestetä esiopetusta. Tammikuussa 2018 X:n huoltaja haki hänelle lukuvuodeksi 2018–2019 esiopetuspaikkaa kaupungin keskustan alueelta ilmoittaen samalla, että X osallistuu vain esiopetukseen. Kaupungin varhaiskasvatuksen ja V:n kesken pidetyssä yhteistyöpalaverissa koulun edustajat ilmoittivat, ettei koulu voi tarjota X:lle paikkaa koulun esiopetusryhmästä. Näin ollen X ei ollut mukana arvottaessa esiopetuspaikkoja. Kaupungin varhaiskasvatuspalveluilla ei ole mahdollisuutta vaikuttaa V:n oppilasvalintoihin.

Harjoittelukoulu V:n koulupiiri on laaja. Alueella järjestetään esiopetusta koulun lisäksi kahdessa päiväkodissa: keskustan alueella G:ssä ja kaupungin koillisella alueella K:ssa. Molemmat rakennukset ovat vanhoja puutaloja, joissa ei ole esteetöntä kulkua. Tästä syystä X:lle osoitettiin esiopetuspaikka H:sta, joka on täysin esteetön. Kyseisessä yksikössä X:llä olisi tarvittaessa ollut mahdollisuus käyttää esiopetuksen lisäksi myös varhaiskasvatuspalveluja. Matka kotoa esiopetukseen olisi ollut, 6,5 km, ja X:lle olisi järjestetty taksikuljetus. X:n huoltaja ei kuitenkaan hyväksynyt paikkaa, vaan vaati, että X sijoitetaan esiopetukseen V:hen. X:lle tehtiin uusi päätös esiopetukseen ottamisesta harjoittelukouluun, jossa hän aloitti 13.8.2018.

Esittelijän esitys

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta hylkää hakemuksen.

Kysymyksenasettelu

Asiassa on arvioitava, onko B:n kaupunki syrjinyt X:ää tämän vammaisuuden perusteella esiopetukseen ottamisessa.

Perustelut

Sovellettavat oikeusohjeet ja niiden esityöt

YK:n vammaisyleissopimus

YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista (SopS 26-27/2016, vammaisyleissopimus) tuli Suomessa voimaan 10.6.2016. Sopimuksen 1 artiklan mukaan vammaisiin henkilöihin kuuluvat ne, joilla on sellainen pitkäaikainen ruumiillinen, henkinen, älyllinen tai aisteihin liittyvä vamma, jonka vuorovaikutus erilaisten esteiden kanssa voi estää heidän täysimääräisen ja tehokkaan osallistumisensa yhteiskuntaan yhdenvertaisesti muiden kanssa.

Yhdenvertaisuuslaki

Yhdenvertaisuuslain (1325/2014) 8 §:n 1 momentin mukaan ketään ei saa syrjiä iän, alkuperän, kansalaisuuden, kielen, uskonnon, vakaumuksen, mielipiteen, poliittisen toiminnan, ammattiyhdistystoiminnan, perhesuhteiden, terveydentilan, vammaisuuden, seksuaalisen suuntautumisen tai muun henkilöön liittyvän syyn perusteella. Syrjintä on kielletty riippumatta siitä, perustuuko se henkilöä itseään vai jotakuta toista koskevaan tosiseikkaan tai oletukseen. Pykälän 2 momentin mukaan välittömän ja välillisen syrjinnän lisäksi yhdenvertaisuuslaissa tarkoitettua syrjintää on häirintä, kohtuullisten mukautusten epääminen sekä ohje tai käsky syrjiä.

Yhdenvertaisuuslain 10 §:n mukaan syrjintä on välitöntä, jos jotakuta kohdellaan henkilöön liittyvän syyn perusteella epäsuotuisammin kuin jotakuta muuta on kohdeltu, kohdellaan tai kohdeltaisiin vertailukelpoisessa tilanteessa.

Yhdenvertaisuuslain esitöiden mukaan epäsuotuisalla kohtelulla viitataan sellaiseen menettelyyn, joko tekoon tai laiminlyöntiin, jolla menettelyn kohde asetetaan muihin nähden huonompaan asemaan. Kyse voi olla esimerkiksi rajoitusten, vaatimusten, rasitteiden tai velvoitteiden asettamisesta vain tietyille henkilölle tai henkilöryhmälle samoin kuin esimerkiksi jonkin yleisesti saatavilla olevan etuuden, palvelun tai oikeuden epäämisestä tai rajoittamisesta. Säännös ei edellytä, että jokaista on aina kohdeltava täsmälleen samalla tavalla. Esimerkiksi elinkeinonharjoittaja voi palvella asiakkaitaan eri kielillä tämän olematta syrjintää. Syrjintäkiellosta ei toisaalta myöskään johdu velvollisuutta kohdella ihmisiä eri tavoin näiden henkilökohtaisten tarpeiden edellyttämällä tavalla, jollei kyse ole 15 §:ssä tarkoitettusta vammaisen henkilön tarvitsemasta kohtuullisesta mukautuksesta. Jotta tilanteet olisivat säännöksessä tarkoitettussa mielessä vertailukelpoisia, tulee niiden olla rinnastettavissa toisiinsa oikeudellisesti merkityksellisten seikkojen osalta. (HE 19/2014 vp, s. 70)

Yhdenvertaisuuslain 28 §:n mukaan vireillepanijan on syrjintää koskevaa asiaa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa käsiteltäessä esitettävä selvitystä seikoista, joihin vaatimus perustuu. Jos asiaa käsiteltäessä esitettyjen selvitysten perusteella voidaan olettaa syrjinnän kieltoa rikotun, vastapuolen on kumotakseen oletuksen osoitettava, että kieltoa ei ole rikottu.

Yhdenvertaisuuslain esitöiden mukaan pelkkä väite tai epäily syrjinnän tai vastatoimien kiellon rikkomisesta ei riitä olettaman syntymiseen. Täyttää näyttöä syrjinnästä tai vastatoimista ei kuitenkaan edellytetä, vaan riittävää on, että tuomioistuimelle tai muulle asiaa käsittelevälle toimivaltaiselle viranomaiselle syntyy esille tulleiden seikkojen valossa perustellusti olettaa syrjinnän tai vastatoimien kiellon vastaisesta menettelystä. Olettama syrjinnän tai vastatoimien kiellon rikkomisesta voi perustua paitsi vireillepanijan, myös vastapuolen esille tuomiin seikkoihin taikka mahdolliseen muuhun asiaa käsiteltäessä saatuun selvitykseen. (HE 19/2014 vp, s. 93)

Perusopetuslaki

Perusopetuslain (628/1998) 4 §:n 1 momentin mukaan kunta on velvollinen järjestämään sen alueella asuville oppivelvollisuusikäisille perusopetusta sekä oppivelvollisuuden alkamista edeltävänä vuonna esiopetusta. Lisäksi kunta on velvollinen järjestämään oppivelvollisuuden alkamisvuonna esiopetusta 25 §:n 2 momentissa tarkoitetun pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä oleville lapsille ja niille lapsille, jotka 27 §:n mukaisesti aloittavat perusopetuksen vuotta säädettyä myöhemmin. Kunta voi järjestää perusopetuslaissa tarkoitetut palvelut itse tai yhdessä muiden kuntien kanssa taikka hankkia ne 7 tai 8 §:ssä tarkoitetulta perusopetuksen järjestäjältä. Kunta voi hankkia esiopetuspalvelut myös muulta julkiselta tai yksityiseltä palvelujen tuottajalta. Kunta vastaa siitä, että sen hankkimat palvelut järjestetään perusopetuslain mukaisesti.

Perusopetuslain 6 §:n 1 momentin mukaan opetus tulee kunnassa järjestää siten, että oppilaiden matkat ovat asutuksen, koulujen ja muiden opetuksen järjestämispaikkojen sijainti sekä liikenneyhteydet huomioon ottaen mahdollisimman turvallisia ja lyhyitä. Esiopetusta järjestettäessä tulee lisäksi ottaa huomioon, että opetukseen osallistuvilla lapsilla on mahdollisuus käyttää varhaiskasvatuspalveluita. Pykälän 2 momentin mukaan kunta osoittaa oppivelvolliselle ja muulle perusopetuslaissa tarkoitettua opetusta saavalle 1 momentin mukaisen lähikoulun tai muun soveltuvan paikan, jossa tämän lain 4 §:n 1 ja 2 momentin mukaisesti annetaan opetusta sellaisella oppilaan omalla kielellä, jolla kunta on velvollinen opetusta järjestämään. Esiopetusta saavalle oppilaalle voidaan opetuksen järjestämispaikaksi osoittaa myös vastaavat edellytykset täyttävä 1 §:n 2 momentissa tarkoitettu varhaiskasvatuspaikka tai muu soveltuva esiopetuksen järjestämispaikka. Kunta voi perustellusta opetuksen järjestämiseen liittyvästä syystä opetuskieletä muuttamatta vaihtaa opetuksen järjestämispaikkaa.

Perusopetuslain 8 §:n mukaan valtio voi järjestää perusopetuslaissa tarkoitettua opetusta. Opetuksen järjestämisestä ja toiminnan lopettamisesta päättää asianomainen ministeriö noudattaen soveltuvien osin, mitä lain 7 §:n 2–4 momentissa säädetään.

Perusopetuslain 9 §:n 2 momentin mukaan esiopetus ja lisäopetus kestää yhden vuoden. Esiopetus voi 25 §:n 2 momentissa tarkoitetun pidennetyn oppivelvollisuuden piirissä oleville oppilaille annettavassa erityisopetuksessa sekä asianomaisen ministeriön luvalla 10 §:n 4 momentissa tarkoitetussa vieraskielisessä opetuksessa kestää kaksi vuotta.

Perusopetuslain 17 §:n 1 momentin mukaan erityinen tuki muodostuu erityisopetuksesta ja muusta tämän lain mukaan annettavasta tuesta. Erityisopetus järjestetään oppilaan etu ja opetuksen järjestämisedellytykset huomioon ottaen muun opetuksen yhteydessä tai osittain tai kokonaan erityisluokalla tai muussa soveltuvassa paikassa. Momentissa tarkoitetun oppilaan opetuksessa voidaan poiketa 11 §:stä sen mukaan kuin 14 §:n nojalla säädetään tai määrätään. Pykälän 2 momentin mukaan erityisen tuen antamiseksi opetuksen järjestäjän tulee tehdä kirjallinen päätös, jota tarkistetaan ainakin toisen vuosiluokan jälkeen sekä ennen seitsemännelle vuosiluokalle siirtymistä. Erityisen tuen antamista koskevassa päätöksessä on määrättävä oppilaan pääsääntöinen opetusryhmä, mahdolliset tulkittamis- ja avustajapalvelut sekä muut 31 §:ssä tarkoitetut palvelut sekä tarvittaessa 1 momentissa tarkoitettu oppilaan opetuksen poikkeava järjestäminen.

Asiassa saatu selvitys

X:llä on vamma, jonka vuoksi hän tarvitsee koulunkäynnissään erityistä tukea. Hänellä on pidennetty oppivelvollisuus. B:n kaupungin X:lle vuonna 2017 tekemässä erityisen tuen päätöksessä todettiin, että tämä suorittaisi ensimmäisen oppivelvollisuusvuotensa 2018–2019 V:n esiopetusryhmässä. X asui koulun oppilaaksiottoalueella, mutta hänelle ei tarjottu muiden kyseisellä alueella asuvien perheiden lailla mahdollisuutta osallistua V:n esiopetuspaikkojen arvontaan, vaan kaupunki osoitti keväällä 2018 hänelle esiopetuspaikan H:sta. Päätös perustui siihen, että V:ssa oli syksyllä 2018 käynnistymässä kolmivuotinen kokeilu, jossa esiopetusta järjestettiin yhdessä ensimmäisen luokan kanssa. Ryhmään sijoitettavilla lapsilla ei ollut mahdollista saada varhaiskasvatuspalveluja samassa paikassa. H olisi ollut X:lle täysin esteetön esiopetuspaikka, ja hänellä olisi ollut siellä mahdollisuus käyttää myös varhaiskasvatuksen palveluja.

B:n kaupunki teki toukokuussa 2018 X:lle uuden päätöksen esiopetukseen ottamisesta, jossa hänen esiopetuspaikakseen osoitettiin V. X aloitti esiopetuksen V:ssa lukuvuoden 2018–2019 alkaessa eli 13.8.2018.

Väitetyn syrjinnän arviointi

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta toteaa, että hakijan on käsillä olevassa asiassa esitettävä selvitystä seikoista, joihin hänen vaatimuksensa perustuvat. Jos asiassa esitettyjen selvitysten perusteella voidaan olettaa syrjinnän kieltoa rikotun, vastaajan on kumotakseen oletuksen osoitettava, että kieltoa ei ole rikottu. Pelkkä väite tai epäily syrjinnän kiellon rikkomisesta ei riitä olettaman syntymiseen. Täyttä näyttöä syrjinnästä ei kuitenkaan edellytetä, vaan riittävää on, että lautakunnalle syntyy esille tulneiden seikkojen valossa perustellusti olettava syrjinnän kiellon vastaisesta menettelystä. Olettama syrjinnän kiellon rikkomisesta voi perustua paitsi hakijan, myös vastaajan esille tuomiin seikkoihin taikka mahdolliseen muuhun asiaa käsiteltäessä saatuun selvitykseen.

Henkilöön liittyvä syy

Asiassa on ensin arvioitava, onko hakemuksessa tarkoitettussa tilanteessa ollut käsillä yhdenvertaisuuslain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu henkilöön liittyvä syy. Vain henkilöön liittyvään syyhyn perustunut kohtelu voi olla yhdenvertaisuuslaissa tarkoitettua syrjintää.

Ottaen huomioon X:n vammasta ja hänen sen johdosta tarvitsemistaan tukitoimista saadun selvityksen sekä YK:n vammaisyleissopimuksen 1 artiklan vammaisen henkilön määritelmän, yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoo, että yhdenvertaisuuslain 8 §:n 1 momentissa tarkoitettu henkilöön liittyvä syy on käsillä olevassa asiassa X:n vammaisuus.

Vertailukelpoinen tilanne

Asiassa on syrjintäoletaman syntymiseksi arvioitava, onko saadun selvityksen perusteella perusteltua aihetta olettaa, että X:n tilanne on ollut yhdenvertaisuuslain 10 §:ssä tarkoitetulla tavalla vertailukelpoinen muiden V:n esiopetuspaikkoja hakeneiden lasten kanssa. Jotta tilanteet olisivat mainitussa säännöksessä tarkoitetulla tavalla vertailukelpoisia, niiden tulee olla rinnastettavissa toisiinsa oikeudellisesti merkityksellisten seikkojen osalta.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoo, että oikeudellisesti merkityksellisenä seikkana käsillä olevassa asiassa on pidettävä X:n oikeutta perusopetuslain 17 §:ssä tarkoitettuun erityiseen tukeen. Saadusta selvityksestä ilmenee V:n ilmoittaneen B:n kaupungille, ettei sillä ollut koulussa syksyllä 2018 alkavasta määräaikaisesta kokeilusta johtuen mahdollisuutta järjestää erityistä tukea tarvitsevan X:n esiopetusta. Näin ollen kaupunki ei tarjonnut X:n huoltajille mahdollisuutta osallistua V:n esiopetuspaikkojen arvontaan. Selvityksestä ei ilmene, että B:n kaupunki olisi tarjonnut tällaista mahdollisuutta muillekaan lapsille, joille oli tehty erityisen tuen päätös.

Johtopäätös

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta katsoo asiassa saadun selvityksen perusteella, että X:n tilanne erityiseen tukeen oikeutettuna lapsena ei ole ollut vertailukelpoinen suhteessa arvonnassa mukana olleiden lasten tilanteeseen.

Näin ollen asiassa ei ole syntynyt yhdenvertaisuuslain 28 §:ssä tarkoitettua olettamaa X:n välittömästä syrjinnästä.

Saadun selvityksen perusteella ei ole perusteltua aihetta olettaa, että B:n kaupungin menettelyssä olisi ollut kyse muustakaan yhdenvertaisuuslain 8 §:n 2 momentissa tarkoitettua syrjinnästä. Hakemus on näin ollen hylättävä.

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunnan päätös

Yhdenvertaisuus- ja tasa-arvolautakunta päätti hyväksyä esittelijän esityksen.

Lainkohdat

YK:n yleissopimus vammaisten henkilöiden oikeuksista (SopS 26-27/2016) 1 artikla

Yhdenvertaisuuslaki (1325/2014) 8 § 1 ja 2 momentti, 10 § ja 28 §

Perusopetuslaki (628/1998) 4 § 1 momentti, 6 § 1 ja 2 momentti, 8 §, 9 § 2 momentti, 17 § 1 ja 2 momentti

Muutoksenhaku

Muutoksenhakuohjaus liitteenä.

Asian ovat päättäneet Tuomas Ojanen (puheenjohtaja), Riitta-Maija Jouttimäki, Pirkko Mahlamäki, Milka Sormunen ja Sonya Walkila. Asian esittelijä Juhani Kortteinen.